

1919 traadte i Kraft, eller den Dag den nugældende Lov, Loven af 30. Juni s. A., traadte i Kraft, eller maaske paa det Tidspunkt, da Begæringen — thi ifølge den nugældende Lov skal der jo fremsættes en udtrykkelig Begæring fra Lejernes Side — om 8 Aars Lejemaal i hvert enkelt Tilfælde er blevet fremsat. Der findes i Forhandlingerne om den Sag ikke noget Støttepunkt for nogen Afgørelse i saa Henseende. Og medens Loven af 30. Juni med Hensyn til den positive Bestemmelse — dette, at der skal bestaa et Lejeforhold, — udtrykkelig fastsætter Tidspunktet ved at sige, at der skal bestaa et Lejeforhold den Dag Loven traadte i Kraft, saa findes der i Forbindelse med Bestemmelsen om det faste Tjenesteforhold — den negative Betingelse — ingen Angivelse af noget Tidspunkt. Jeg har i Lovens Bestemmelser ikke kunnet finde nogen som helst Hjemmel for Ministeriet til at fremhæve et bestemt Tidspunkt som afgørende i denne Henseende, og Ministeriet har derfor maattet indskrænke sig til at fastslaa, at der i de omhandlede Tilfælde forelaa et fast Tjenesteforhold. Med den Affattelse, som Loven har, har jeg ikke kunnet paatage mig Ansvaret for en anden Kendelse end den, der er afsagt her.

Samtidig har jeg ikke været blind for, at der er Mulighed for, at den afsagte Kendelse ikke i alle Tilfælde virker tilfredsstillende og saaledes, at den fuldt ud opfylder det, der var Lovgivningens Hensigt ved Lovens Vedtagelse; men hvis dette er Tilfældet, maa det føres hen til, at Lovens Bestemmelser — og da navnlig i § 28 i Loven — er mindre fyldestgørende. Denne Sags Indankning under Landbrugsministeriets Afgørelse har derfor ført med sig, at Ministeriet har taget op til Overvejelse, hvorvidt det gennem en Ændring af Lovens § 28 maatte være muligt at tilvejebringe en klarere og tydeligere Affattelse, saa Loven kom til at virke fuldt ud efter sin Hensigt og fuldt retfærdig til alle Sider. Efter at Ministeriet derom for nylig har haft mundtlig Forhandling med de i Henhold til Lovens § 17 nedsatte Kommissioner, kan jeg meddele, at det er min Agt snarest muligt for Rigsdagen at fremsætte Forslag om en saadan Ændring af Loven; og naar jeg har haft den Ære at fremsætte dette Forslag, vil der kunne blive Lejlighed til at komme ind paa en Drøftelse af, hvorledes man bedst opnaar, at denne betydningsfulde Lov kommer til at virke efter sin Hensigt. Thi deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne (H. C. Hansen), at det land-

brugsmæssig set er urimeligt, at Lejehusloder, hvis væsentligste Bestemmelse er som Husmandsbrug at give Hovedindtægten for en Familie, kan siges op med ½ Aars Varsel. Det vilde intet Landbrug kunne taale, og det kan selvfølgelig heller ikke dette Husmandsbrug taale.

Der vil, som sagt, snart blive Lejlighed til at tage op til grundig Overvejelse — men jeg haaber samtidig ogsaa til hurtig Overvejelse — hvorledes man bedst opnaar at affatte Loven saaledes, at det klart og tydeligt træder frem, hvad der er Lovens Hensigt, saaledes at det sikres, at denne Hensigt sker Fyldest. Jeg indrømmer, at Forholdet er af den Beskaffenhed — det er i hvert Fald Resultatet af mine Overvejelser —, at et Skøn i hvert enkelt Tilfælde aldrig vil kunne undgaas; men alligevel er det nødvendigt, at Loven affattes paa en saadan Maade, at det ikke er Ministeren alene, der har Skønnet, som, hvis det skulde gaa i anden Retning, end her er sagt, vilde være et Stykke Lovgivningsarbejde uden Rigsdagens Medvirkning.

Ordføreren for Forespørgerne (H. C. Hansen): Jeg skal ikke fra min Side forlænge Debatten, da vi nu fra den højtærede Landbrugsministers Side har faaet Meddelelse om, at han vil fremsætte Forslag til Ændring af den omstridte § 28. Jeg vil kun sige, at Lovens § 28, saaledes som den foreligger, og saaledes som Motiveringen for den var i Landstinget, efter min Mening ikke vilde give Anledning til nogen Lovændring, hvis ikke Landbrugsministeriet havde afsagt en saadan Kendelse, som er afsagt i de Sager, der var indankede for Ministeriet. Hvad enten man læser Paragraffen paa den ene eller paa den anden Maade, kan man ikke af Hr. Ole Hansens Udtalelser i Landstinget komme til det Resultat, som den højtærede Landbrugsminister synes at være kommet til. Man har ved Forhandlingerne i Landstinget forstaaet fast Tjenesteforhold paa den Maade, at det omhandler Kuske, Tjenere o. s. v., som har en fast aarlig Løn paa Gaarden, og som foruden denne aarlige Løn har faaet overladt vedkommende Brug. Jeg har gennemlæst Forhandlingerne her i Folketinget, men har ikke set nogen Protest rettet imod denne Forstaaelse under Sagens Behandling her i Tinget. — Jeg kan for øvrigt ikke tænke mig, at det vilde være i nogen væsentlig Grad til Ulempe for Ejerne af disse Ejendomme, altsaa navnlig Godsejerne, at faa de heromhandlede Brug udlejet i Henhold til denne Bestemmelse i Lovens § 28, idet der